

Н. І. Моїсеєнко

Аксьонов Іван Олександрович

АКСЬОНОВ Іван Олександрович (18(30). 11. 1884, м. Путивль, нині Сум. обл. – 03. 09. 1935, Москва) – поет, літературний критик, перекладач. Закін. Микол. військ.-інж. училище в Москві (1905). Служив у Києві, де познайомився з місц. літ.-худож. середовищем. Брав участь у 1-й світ. війні. Від 1918 – голова ВЧК по боротьбі з дезертирством; згодом – ректор театр. майстерень при Театрі ім. В. Мейєрхольда (Москва). У творчості схилявся до радикал. новаторства, брав участь у диспутах стосовно нового мистецтва, зокрема спільно з Д. Бурлюком і В. Маяковським, вважаючи В. Хлебнікова засн. усієї нової рос. поезії. 1915 став ідеологом західниц. орієнтації у моск. футурист. групі «Центрифуга». У зб. «Неуважительные основания» (Москва, 1916) використав гру слів, поєднання традиційно несуміс. форм і прийомів. Свої заг.-естет. погляди виклав у кн. «Пикассо и окрестности» (Москва, 1917). В СРСР належав до літ. групи конструктивістів, видав зб. «Серенада» (Москва, 1920), упорядкував «Драматические произведения» Б. Джонсона (у 2-х т., Москва; Ленінград, 1931–33). Перекладав твори англ. драматургів, видав зб. «Елизаветинцы» (Москва, 1916; 2-й т. – 1938). Від кін. 20-х рр. займався переважно шекспірознавством.

Рекомендована література

1. Аксенова С. Биография И. А. Аксенова // Аксенов И. А. Шекспир: Ст. Ч. 1. Москва, 1937.

Бібліографічний опис:

Аксьонов Іван Олександрович / Н. І. Моїсеєнко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2008. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-22662>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).